

Αξιολόγηση Εκπαιδευτικών**Επιλεγμένος Αξιολογούμενος**

Όνομα αξιολογούμενου:

ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΖΕΛΕΠΙΔΟΥ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΑΡΙΑ ΚΟΤΣΑΚΩΣΤΑ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή - αξιολογούμενου:

ΤΖΕΛΕΠΙΔΟΥ ΠΡΑΚΤΙΚΟ Α.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΖΕΛΕΠΙΔΟΥ 1Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

11/04/2024

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την 2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

ΤΖΕΛΕΠΙΔΟΥ 2Η ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

22/04/2024

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α1: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

(1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(1*) ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ ΠΕΔΙΟ Α1 Εκπαιδευτικός: ΤΖΕΛΕΠΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ Λαμβάνοντας υπόψη τις συναντήσεις προετοιμασίας για την παρατήρηση των διδασκαλιών, την παρατήρηση των δύο διδασκαλιών, τις συζητήσεις ανατροφοδότησης και τον αναστοχασμό μετά τις διδασκαλίες, την έκθεση αυτοαξιολόγησης, τα στοιχεία ή τεκμήρια που η αξιολογούμενη έχει συγκεντρώσει στον ηλεκτρονικό της φάκελο, καθώς και τα στοιχεία ή τεκμήρια που έχει συγκεντρώσει η αξιολογήτρια, φαίνεται ότι η εκπαιδευτικός ΠΕ70 ΤΖΕΛΕΠΙΔΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ παρουσίασε ένα υψηλό επίπεδο προετοιμασίας και διδακτικών ικανοτήτων. Αξιολογώντας την απόδοσή της στο πεδίο Α1: Γενική και Ειδική διδακτική του γνωστικού αντικείμενου, το εκπαιδευτικό της έργο κρίνεται ως «εξαιρετικό». Η εκπαιδευτικός εφάρμοσε μια διαφοροποιημένη προσέγγιση στις διδασκαλίες της, λαμβάνοντας υπόψη της τόσο τους γενικούς όσο και τους ειδικούς παράγοντες που σχετίζονται με τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών/τριών της. Αναφορικά με την: αα) Προετοιμασία της διδασκαλίας: Η προετοιμασία της διδασκαλίας αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της εκπαιδευτικής διαδικασίας, εξασφαλίζοντας την υλοποίηση ενός παιδαγωγικά τεκμηριωμένου και συστηματικού προγράμματος μάθησης. Η εκπαιδευτικός προσέγγισε τον σχεδιασμό των διδασκαλιών με έναν εξαιρετικά οργανωμένο και μεθοδικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη τις ατομικές ανάγκες, τα ενδιαφέροντα και τις γνωστικές ικανότητες των μαθητών/τριών. Η προετοιμασία της βασίστηκε σε μια ολιστική θεώρηση της μαθησιακής διαδικασίας, ενσωματώνοντας ποικίλες παιδαγωγικές θεωρίες και στρατηγικές, όπως τη Ζώνη Επικείμενης Ανάπτυξης (Vygotsky, 1978) και τη θεωρία της Πολλαπλής Νοημοσύνης (Gardner, 1983). Ο λεπτομερής προγραμματισμός της εκπαιδευτικού

ήταν εμφανής στην ξεκάθαρη διατύπωση των μαθησιακών στόχων, οι οποίοι ήταν όχι μόνο σαφείς και συγκεκριμένοι αλλά και ευθυγραμμισμένοι με το γνωστικό επίπεδο των μαθητών/τριών και τις προϋπάρχουσες γνώσεις τους. Αυτή η σαφής στοχοθεσία, λειτούργησε ως κινητήριος μοχλός για την επίτευξη υψηλών επιδόσεων από τους/τις μαθητές/τριες, προάγοντας την εστιασμένη και συστηματική προσέγγιση της μάθησης. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε σύγχρονα εκπαιδευτικά εργαλεία και τεχνολογίες, όπως το Wordwall, το PowerPoint που επέτρεψαν τη διαδραστική και εξατομικευμένη προσέγγιση στη διδασκαλία. Η επιλογή της αυτή δείχνει βαθιά κατανόηση της σημασίας της ενσωμάτωσης των ΤΠΕ (Τεχνολογίες Πληροφορίας και Επικοινωνίας) στη διδασκαλία, όπως περιγράφεται και από τη θεωρία της Πολυτροπικότητας (Kress, 2010), που τονίζει τη σημασία της πολλαπλής αναπαράστασης των πληροφοριών για τη διευκόλυνση της μάθησης. Η χρήση των ψηφιακών εργαλείων συνέβαλε στην ενεργοποίηση των μαθητών/τριών, προάγοντας τη συνεργασία και την κριτική σκέψη, ενώ παράλληλα ενίσχυσε τη δημιουργία ενός παιχνιδώδους μαθησιακού περιβάλλοντος, όπου οι μαθητές/τριες ενθαρρύνονταν να συμμετέχουν ενεργά. Επιπλέον, η εκπαιδευτικός σχεδίασε και ενσωμάτωσε διαφοροποιημένες δραστηριότητες, λαμβάνοντας υπόψη τις ποικίλες μαθησιακές ανάγκες των μαθητών/τριών, κάτι που αποτελεί θεμελιώδη αρχή της ενταξιακής εκπαίδευσης. Η προσέγγιση αυτή όχι μόνο επέτρεψε την ενεργή συμμετοχή όλων των μαθητών/τριών αλλά και ευθυγραμμίστηκε με τις σύγχρονες θεωρίες της εκπαιδευτικής ψυχολογίας, οι οποίες υποστηρίζουν ότι η μάθηση είναι πιο αποτελεσματική όταν προσαρμόζεται στα ατομικά χαρακτηριστικά και τις ικανότητες κάθε μαθητή/τριας. Η ενσωμάτωση μεταγνωστικών δραστηριοτήτων, όπως η αυτοαξιολόγηση των μαθησιακών στόχων μέσω της συμπλήρωσης ενός φύλλου αυτοαξιολόγησης, φανέρωσε την προθυμία της εκπαιδευτικού να καλλιεργήσει την αυτορυθμιζόμενη μάθηση (Zimmerman, 2000). Αυτή η προσέγγιση ενθάρρυνε τους/τις μαθητές/τριες να αναπτύξουν μεταγνωστικές δεξιότητες, όπως η αυτοαξιολόγηση και η επίγνωση της μάθησης, οι οποίες είναι κρίσιμες για τη μακροπρόθεσμη εκπαιδευτική επιτυχία. αβ) Ετοιμότητα ως προς το γνωστικό αντικείμενο: Η ετοιμότητα της εκπαιδευτικού ως προς το γνωστικό αντικείμενο ήταν θεμελιώδης για την επίτευξη των μαθησιακών στόχων και την επιτυχία της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η εκπαιδευτικός απέδειξε ότι διαθέτει μια βαθιά και καλά σφαιρική κατανόηση των γνωστικών αντικειμένων, η οποία εκφράζεται μέσα από τη δυνατότητά της να συνδέει τις θεωρητικές έννοιες με πρακτικά παραδείγματα και να προσαρμόζει τη διδασκαλία στις ανάγκες των μαθητών/τριών. Η διδασκαλία των γλωσσικών καταλήξεων -ίζω και -εύω, καθώς και των μαθηματικών εννοιών όπως η «επιστροφή στην πεντάδα», βασίστηκε σε μια προσέγγιση που συνδύασε στοιχεία από την Κοινωνικοπολιτισμική Θεωρία του Vygotsky (1978) και τη Γνωστική Θεωρία της Μάθησης (Cognitive Learning Theory). Αυτή η σύνθεση διεπιστημονικών προσεγγίσεων επέτρεψε στους/στις μαθητές/τριες να αναπτύξουν τόσο γλωσσικές όσο και μαθηματικές δεξιότητες μέσω μιας διαδραστικής και ενσυνειδητής προσέγγισης. Η εκπαιδευτικός αξιοποίησε τη διαμορφωτική αξιολόγηση κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας, γεγονός που φανέρωσε την κατανόησή της για τη σημασία της συνεχιζόμενης ανατροφοδότησης στην υποστήριξη της μαθησιακής διαδικασίας. Η χρήση ποικίλων αξιολογητικών εργαλείων για την παρακολούθηση της προόδου των μαθητών/τριών υποδηλώνει μια προσέγγιση που επικεντρώνεται στον μαθητή/τρια και την ανάγκη για εξατομικευμένη υποστήριξη, σύμφωνα με τις αρχές της Διαφοροποίησης της διδασκαλίας που προτάθηκαν από την Tomlinson (2001). Η εκπαιδευτικός επίσης ενσωμάτωσε πρακτικές από τη Συμπεριληπτική Εκπαίδευση, διασφαλίζοντας ότι όλοι οι μαθητές/τριες συμμετείχαν ενεργά στη μαθησιακή διαδικασία, ανεξάρτητα από τις ατομικές τους ανάγκες και ικανότητες. Η προσέγγισή της υποστήριξε την προώθηση της ισότητας και της συμμετοχικότητας, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές που πρότεινε ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών για την Εκπαίδευση (UNESCO, 1994). αγ) Διδακτική μεθοδολογία και πρακτικές: Η διδακτική μεθοδολογία που υιοθέτησε η εκπαιδευτικός αντανακλά μια ευρεία γνώση και κατανόηση των σύγχρονων διδακτικών θεωριών και πρακτικών. Η επιλογή και συνδυαστική χρήση διαφόρων διδακτικών μεθόδων φανέρωσε μια πολυδιάστατη προσέγγιση στη διδασκαλία, η οποία έλαβε υπόψη τις ατομικές διαφορές των μαθητών/τριών, όπως και τις ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες τους. Η άμεση διδασκαλία χρησιμοποιήθηκε σε συνδυασμό με την επικοινωνιακή προσέγγιση, επιτρέποντας την ανάπτυξη μιας στρατηγικής μάθησης που υποστήριξε την ενεργό συμμετοχή των μαθητών/τριών. Η εφαρμογή αυτής της μεθοδολογίας βασίστηκε στην κατανόηση ότι η μάθηση είναι μια διαδικασία ενεργούς οικοδόμησης της γνώσης, σύμφωνα με την επικοινωνιακή θεωρία της μάθησης. Η εκπαιδευτικός ενσωμάτωσε την ομαδοσυνεργατική μάθηση σύμφωνα με τη θεωρία της Κοινωνικής Μάθησης του Bandura (1977), προωθώντας την αλληλεπίδραση μεταξύ των μαθητών/τριών και την ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων. Αυτή η προσέγγιση ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματική στην ενίσχυση της μάθησης μέσω της συνεργασίας και της συμμετοχής, ενώ παράλληλα ενθάρρυνε τη συλλογική επίλυση προβλημάτων. Η χρήση της διαφοροποιημένης διδασκαλίας αποτέλεσε βασικό στοιχείο της διδακτικής πρακτικής της εκπαιδευτικού, σύμφωνα με τις αρχές που έχει αναπτύξει η Tomlinson (2001). Μέσα από αυτή την προσέγγιση, η εκπαιδευτικός προσαρμόσε τα μαθησιακά περιεχόμενα, τη διαδικασία και τα αποτελέσματα ανάλογα με τις ανάγκες, τα ενδιαφέροντα και τα μαθησιακά προφίλ των μαθητών/τριών, διασφαλίζοντας ότι κάθε μαθητής/τρια έχει την ευκαιρία να επιτύχει το μέγιστο δυνατό μαθησιακό όφελος. Επιπλέον, η εφαρμογή της διερευνητικής μάθησης απέδειξε την ικανότητά της να εμπλέξει τους μαθητές/τριες σε ανώτερα επίπεδα σκέψης,

προωθώντας την κριτική σκέψη και την επίλυση προβλημάτων (Dewey, 1938). Αυτή η προσέγγιση ευθυγραμμίζεται με τις τρέχουσες απαιτήσεις για την προετοιμασία των μαθητών/τριών για τις προκλήσεις του 21ου αιώνα, ενισχύοντας τη δημιουργική σκέψη και την ικανότητα προσαρμογής σε μεταβαλλόμενες καταστάσεις. αδ) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης: Η δημιουργία ενός θετικού και υποστηρικτικού παιδαγωγικού κλίματος αποτελεί προϋπόθεση για την αποτελεσματική διδασκαλία και μάθηση. Η εκπαιδευτικός κατάφερε να διαμορφώσει ένα περιβάλλον που ευνόησε την αλληλεπίδραση, τη συνεργασία και την αμοιβαία υποστήριξη μεταξύ των μαθητών/τριών, όπου οι μαθητές/τριες αισθάνονταν άνετα να εκφράσουν τις απόψεις τους και να συμμετάσχουν ενεργά στις δραστηριότητες. Η εκπαιδευτικός διαχειρίστηκε με επιτυχία τις διαφορετικές μαθησιακές ανάγκες των μαθητών/τριών, εφαρμόζοντας διαφοροποιημένες μεθόδους διδασκαλίας που ενίσχυαν τη συμμετοχή όλων. Η συνεργασία της με τον εκπαιδευτικό της παράλληλης στήριξης ήταν υποδειγματική, δείχνοντας την ικανότητά της να εργάζεται σε ομάδες και να υποστηρίζει μαθητές/τριες με ειδικές ανάγκες σε ένα ενταξιακό περιβάλλον. Αυτή η συνεργασία ήταν ευθυγραμμισμένη με τις αρχές της συμπεριληπτικής εκπαίδευσης, διασφαλίζοντας ότι κάθε μαθητής/τρια λαμβάνει την απαραίτητη υποστήριξη για να συμμετάσχει πλήρως στη μαθησιακή διαδικασία. αε) Αναστοχασμός της διδασκαλίας – Αυτοαξιολόγηση της εκπαιδευτικού: Η ικανότητα της εκπαιδευτικού να αναστοχάζεται την πρακτική της και να αυτοαξιολογείται ήταν θεμελιώδης για την προσωπική και επαγγελματική της ανάπτυξη. Η χρήση της ανατροφοδότησης από τους/τις μαθητές/τριες και η συνεχής ανάλυση της προόδου τους κατέδειξαν την δέσμευσή της για τη διαρκή βελτίωση της εκπαιδευτικής της προσέγγισης, σύμφωνα με τις αρχές της θεωρίας του Αναστοχασμού (Schön, 1983). Η εκπαιδευτικός φάνηκε να ενστερνίζεται την πρακτική της Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Ανάπτυξης, αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητα της διαρκούς ενημέρωσης και της προσαρμογής στις εξελίξεις της εκπαίδευσης. Η ικανότητά της να προσαρμόζει τις μεθόδους διδασκαλίας της με βάση τα δεδομένα και τις εξελισσόμενες ανάγκες των μαθητών/τριών ήταν ενδεικτική μιας επαγγελματία που είναι πρόθυμη να καινοτομήσει και να ενσωματώσει νέες προσεγγίσεις για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας της διδασκαλίας. Η εκπαιδευτικός επέδειξε μια εξαιρετικά αναστοχαστική προσέγγιση στη διδασκαλία της. Ενσωμάτωσε πρακτικές αυτοαξιολόγησης, τόσο για την ίδια όσο και για τους μαθητές/τριες, ευθυγραμμισμένη με τις αρχές της αυτορρυθμιζόμενης μάθησης (Zimmerman, 2000). Η κριτική αναθεώρηση της διδασκαλίας της και η χρήση εργαλείων αυτοαξιολόγησης ενίσχυαν την κατανόηση των μαθητών/τριών και προώθησαν τη μεταγνωστική τους ανάπτυξη, καθιστώντας τους ενεργούς συμμετόχους στη μαθησιακή διαδικασία. Συνοψίζοντας, με βάση τα παραπάνω, φαίνεται ότι η άριστη προετοιμασία της εκπαιδευτικού, η ετοιμότητά της ως προς τα γνωστικά αντικείμενα, η υιοθέτηση σύγχρονων διδακτικών και παιδαγωγικών προσεγγίσεων λαμβάνοντας υπόψη τις μαθησιακές, ψυχοσυναισθηματικές και κοινωνικές ανάγκες των μαθητών/τριών της, ο τρόπος διαχείρισης της τάξης, και ο αναστοχασμός της, αντικατοπτρίζουν ένα υψηλό επίπεδο δεξιοτήτων και δέσμευσης, εκπληρώνοντας τα κριτήρια για να αξιολογηθεί ως «εξαιρετική».